

Gyönyörű merénylet

Csöndünk ellen
gyönyörű merénylet –

Napsütött domb a hátam
zizgő pórusaimat benövő
harapások futórozsái közt
vércsepp-szikrát villant a nyár
a gerinc
gyújtózsínóján
végigfut a láng
izzó bányamélyben
fehér robbanás
lélegzet dörren
sóhaj száll messzire

ujjak
égre fordult gyökerek
kapaszkodnak
az egymás-semmibe

Lebegés

L. K.-nak

Áruházak akváriumaiban
a lubickoló halak olykor
egymáshoz koccannak
a hínárban a mélyvízi fényben
Tátognak és tovább lebegnek
Befúródnak az áruk iszapjába
Szétpattanó életjelüket
buborék-forintjaikat
eresztgetik a felszínre
Túl a horog és a háló félelmén
ikrákat raknak a bőség igézetében
s elfelejtik lassan a tengert –
A kéz
ami kiemeli őket egyszer
Csak kegyelem

